

Bývá zvykem v našich končinách tvrdit, že sametovka byla naprogramována KGB a pod. Já ale tvrdím, že nikoliv. Byla totiž úmyslně uchystána pravici /ODS/. Proto přece došlo k přetřansformování státního majetku do ruk bývalých obrkomunistů. Je to dábelický tah pravice. Jde jí o to at si komunisté ochutnají slasti znárodnování na vlastní kůži. Ono totiž přijít o majetek na vlastní kůži je něco úplně jiného. Je to něco jiného než připravovat lidi a ještě k tomu cíží o majetek. Tímto tahem

totíž ODS docílí, aby majetek komunokapitalistů bylo možno znárodnit vítězkou komunistickou stranou, kterou budeme volit pro toto, což jiné strany mít v programu nikdy nebudou. Po znárodnění komunistů, kteří tak na vlastní kůži poznají

U v n i t ř č í s l a : slasti znárodnování, můžeme s klidným svědomím zase volit demokracické strany už napořád. VĚ

1. Monotematické číslo časopisu "Věrní zůstali" č. 8 ze září 1995, vydávaného Sdružením bývalých politických vězňů ČR v letech 1948 - 1989.

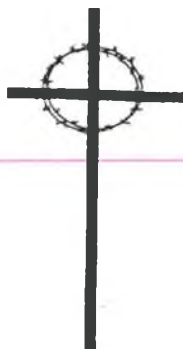
2. Vladimír Hajný: Dopis řediteli Karlu Rychtaříkovi.

Předpokl. cena: 2,- Kč MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5
o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 1 2 č í

Vydává: Vladimír Hajný Red. Marta Zemanová
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada: Julisu A. Varga

Uzávěrka: 22.10.95

*Země je rudá od krve a mlčí stromy v Nazaretu
vždy naposled i poprvé, jak v neuskutečeném kabaretu.
Jsme příliš slabí ve víře, byť třeba Krista na kříž vlekou,
a zabijíli pastýře, pak se i ovce rozutekou.
(Z básně "Popelec mučedníků" od Karla Kryla)*

OBECNÍ ÚŘAD V SEDLIŠTÍCH

(okres Frýdek-Místek),

za spoluúčasti Okresní pobočky

KONFEDERACE POLITICKÝCH VĚZŇŮ

ve Frýdku-Místku

uskuteční dne 24. září 1994

SHROMÁŽDĚNÍ K UCTĚNÍ PAMÁTKY OBĚTÍ KOMUNISMU

s tímto programem:

- 15,00 hod. - Mši svatou v historickém kostele Nejsvětější trojice (z r. 1638) v Sedlišcích, bude sloužit dlouholetý politický vězeň ThDr. Antonín Huvar a P. Bauchner
- 16,00 hod. - Odhalení a posvěcení památníku: "Obětem komunismu"
- 16,30 hod. - Společný program v Kulturním domě v Sedlišcích
- 18,00 hod. - Beseda a volná zábava

...

Přijďte vzdát hold pietní vzpomínkou těm, kteří za odpor vůči komunistické tyranii obětovali svobodu, své zdraví, kteří byli umučeni, zavražděni a popraveni.

I pro naše děti

Z jara 1954 jsem byl na trestním baráku A na Bytízku a bachař několik z nás odvedl na opravu koridoru ostřelovacího pásma vnějšího oplocení. Za sněhové vánice bachař mrznul a tak dal povel. "Končit!" Tu Jirka Lubojacký pronesl nesmr-

telný výrok: "Pane veliteli, to musíme řádně dokončit, vždyť to děláme i pro naše děti!" K

"Věrní zůstali" č. 6/94

V Šumperku, 9.1.1988

Ústav pro výzkum veřejného mínění

ředitel Karel R y c h t a ř í k

P r a h a

Vážený pane řediteli!

Často jsem v posledních letech s velkým zájmem četl Vaše atraktivní články v Rudém právu o mezilidských vztazích a vůbec o veřejném mínění a formách jeho využívání a výzkumu. Dokonce jsem, myslím, že předloni, navrhl tiskovému odboru Federálního shromáždění pod dojmem Vašich vysoce zasvěcených článků, již si nevzpomínám na jejich tituly, aby znovuobnovil vydávání časopisu pro výzkum veřejného mínění. Tento to předal Úřadu pro tisk a informace a jak se jistě domyslíte, to bylo v podstatě smeteno se stolu, neboť podle sdělení tohoto "Úřadu" prý je u nás dosti možností jak veřejné mínění poznat a slouží prý k tomu účelu tisíce jiných periodik. Závěrem si sdělili, že za určitých okolností by snad právě Váš výzkumný ústav mohl být zřizovatelem takového časopisu.

Pane řediteli, velmi často se ve Vašich člancích píše o rovnoprávném dialogu, o střetávání argumentů, o nacházení pravdy. Jsou to jistě velmi krásná slova a ještě krásnější myšlenky, které vzbuzují naději na skutečný revoluční pohyb a zejména na budování demokratických vztahů mezi lidmi. Já osobně jsem přesvědčen, že současná úroveň poznávání veřejného mínění je u nás řízena stejnými metodami jako za časů Leonida Iljiče Brežněva, t.j., že každý jen trochu kritický názor, který nepoklonkuje před zázračnými vyjevenými Marxe-Engelse-Lenina či Vasila Bilaka, je zván kontrarevolučním a zcela se pomíjí fakt, že i v Sovětském svazu již vědí, že ani 70 Leninů by nemohlo předpovědět další cesty vývoje socialismu. Glasnost jak se jí dnes zaklínají všichni normalizátoři se v Československu stala nudným přežvykováním zcela deformované pravdy, viz Poučení.

A o co mi jde? Právě o výzkum veřejného mínění, ale ne tak jak jste ho i ve Vašem Ústavu dodnes praktikovali, t.j. neveřejný, kabinetní a zcela postrádající styk se čtenářem, bez dialogu. Zádám Vás proto, pane řediteli o urychlené kroky ve znovuzřízení kdysi násilně zastaveného časopisu "Veřejné mínění", jež vydával ještě v r. 1948 Čs.ústav pro výzkum veřejného mínění, s podtitulkem "Fašismus nařizuje - demokracie se ptá". Zároveň bych měl pro Vás i námět pro jednu z prvních otázek v nově zřízeném časopise. Otázka by mohla znít např. takto: "Jste pro propuštění všech československých politických vězňů?"

HORKÝ VŤIP SOKOLA

Jde muž v sokolském kroji po Václaváku a nadšeně volá: "Nuzááár! Sláva!" Lidé se bázlivě otáčejí, zrychlují krok a raději míjí v postranních uličkách. Sokol však je vytrvalý a křičí dál. Konečně ho zastaví starší pán. "Človče, co tu popykujete, chcete aby vás sebrali?" "Já jenom zdravím lidi. Mám velkou radost, utracím se ze sokolského sletu..." "Vy jste se snad zbláznil, užijte si let před deseti lety!" "Já vim, ale mně právě teď pustili..." (Autorkou tohoto horšého otipu je paní Libuše Šýkorová z Brna Ivanovic.)

Před rokem byl nás zasloužilý člen Jar. Havlička sražen ranou osudu. Zemřela mu manželka, která ho v záslužné práci podporovala. Čest její památce a dik.br. J. Havličkovi. Zdeňka Šustala, člena KPV v Tišnově, který byl pohřben za účasti členů rodiny a věrných muklů na místním hřbitově.

PODACÍ LÍSTEK

Odesílatel vyplní sřílně orámovanou část

Odesílatel	Vladimír Hajný	Poplatek	
Čs. armády	34, Šumperk	Váha	
Adresát	ÚSTAV PRO VÝZKUM VEŘEJNÉHO MÍNĚNÍ	Kg	
	SOKOLOVSKÝ Z. MZ	g	
	PROHA 8-KARLÍN	h	
Cena Kčs		Dobírka	
		Kčs	
Druh zásilky			
Podací číslo	3006		
Poznámka			

BRN 1-0 5158-78

11-038 (111-1978)

S pozdravem "Přestavba je věcí lidu"!

Vladimír H a j n ý
Čs. armády č. 34
787 01 Š u m p e r k

NECENZUROVANÉ
NOVINY
Veveř 11
602 00 BRNO z

V. Hajný

Převzali jsme z tisku

Skutečně komunistické špičky zůstávají nepotrestány

Od listopadu 1989 bylo sice trestně stíháno několik představitelů komunistického režimu. Ovšem prakticky nikdo ze skutečných komunistických špiček ... nestal před soudem a nebyl potrestán. Vyjímkou je ... Miroslav Štěpán (který dnes založil novou komunistickou stranu - pozn. red. VZ). Před soud byl postaven i bývalý ideolog a člen ÚV KSČ (který žije spokojeně na Slovensku - pozn. red. VZ) ... Jako Bilak byli odsouzeni bývalí představitelé financí Leopold Lér a Jaromír Žák. Oba shodně vyvázli s podmíněným trestem.

Nejvyšším představitelem bývalé vládní garnitury, který byl po listopadu 1989 trestně stíhán, byl někdejší předseda vlády Ladislav Adamec ... Od soudního procesu, kde mu hrozilo až desetileté vězení jej uchránil prezident Havel, jenž mu udělil milost.

Kromě těchto osob bylo stíháno zhruba dalších 20 členů komunistických vlád ... Vyšetřovatelé jejich stíhání zastavili, neboť dospěli k názoru, že jejich jednání nelze charakterizovat jako trestný čin (!)

... Před soud byli kromě několika řadových příslušníků SNB postaveni a následně potrestáni (??) někdejší ministr vnitra František Kincl, faktický šéf StB Alois Lorenc (žije si blahobytně jako podnikatel na Slovensku), dále Karel Vykypl a Bohumil Carda ... Obvinění Milouše Jakeše a Karla Hoffmana státní zástupce zastavil jako neodůvodněné ... Poslední akcí vyšetřovatelů je obvinění řady osob z vlastizrady v souvislosti s okupací v r. 1968. (Dočkáme se odsouzení? - pozn. red. VZ).

Sabina Slonková, MF Dnes
(Článek je krácen tak, aby nebyl porušen smysl)

Žebříček popularity ministrů

... Celá řada členů vlády už totiž odevzdala do parlamentu přiznání svých vedlejších příjmů, jejichž zdrojem byla zejména přednášková

"PIETA", nově upravená a opravená je k dostání v kanceláři Sdružení bývalých politických vězňů 1948-1989, Praha 8, Křížkova 97 - tel. 24 21 80 98

a - navzdory skutečnosti, že Yekta Uzunoglu je již 3/4 roku ve vazbě - též publikační činnost.

Nejvíce, skoro milion korun získal bokem Václav Klaus. Následuje se šestistýtisíci Vladimír Dlouhý, pak úspěšný literát Karel Dyba, dále Novák, Skalický a Josef Lux, který veškeré své vedlejší příjmy věnoval na dobročinné účely ... Žádnou odpovědnost za životní úroveň své rodiny nepociťovali Jan Stráský a Jan Ruml, kteří po pracovní době nehnuli prstem ... V Americe byl ovšem Václav Klaus vyletěl v žebříčku popularity na prvé místo, protože dokázal, že je jednička. Tato Stráský s Rumlem by se propadli na samé dno s cejchem budižkničmeň.

U nás, v ČR, budou mít na popularitu ministrů uvedená čísla asi opačný účinek. Obecná obliba dvou nenasytných numismatiků Klause a Dlouhého klesne na bod mrazu. Co na tom, že by oba mohli vydělat mnohem víc, kdyby se nezdržovali vládními funkcemi. Prudce stoupnou akcie Rubáše, Rumla a Stráského a také Luxe, vždyť ten se svých příjmů vzdal ...

Ladislav Verecký - MF Dnes

J když se zásadně distancujeme od dezorientačního podurhu, vydávaného pod ukradeným titulem Pobočkou KP V 15, tentokrát jsme udělali výjimku a přetiskujeme z něho výňatky z bohužel nepodepsaného článku:

Dost bylo ekonomů

... Priorita ekonomiky a hlavně ekonomů nepřinesla komunistickému režimu žádoucí obrát ... Nebýt vítězného Listopadu, nevím, jak by to dopadlo. Proto jsem se na listopad zlobil, že nenechal věc dojít až k "vítěznému konci", tj. do slepé ulice, nebo na dno.

To musel udělat až porevoluční ekonom. A dalo mu to hodně práce, protože ani ta bolševická úroveň nebyla úplně na dně. V několika listopadových transformačních letech se mu to přece jen podařilo a podle zákona logiky, vývoj by měl začít stoupat. Jenomže některé vrstvy se od toho dna již nezvedly. Jiné tam ještě žijí, ale sténají a "svobodně" proklánají reformátory a transformátory. Ti jako jediní

s kohortami věrných raketově stoupají vstříc slunci. Zmínění vlajkonosi si samozřejmě hned v prvních hodinách ustlali v palácích a na opozdílce zbyla místa jen pod mosty a na nádražích ... Ekonom by měl patřit ke štábu každého vladaře, ale ne na vládařské místo. A když, tak nanejvýš do funkce hospodářského ministra, ale ne premiéra nebo hlavy státu. To jsou místa pro politiky, ale ne pro zapálené a neústupné odborníky. Koniášsky zapřísalhý ekonom by k pákám řízení státu neměl mít přístup ...

(Článek krácen, ale tak, aby smysl nebyl porušen.)

Hlavy jako terče

Drzost nájemných vrahů, kteří za poslední tři roky zavraždili v Rusku na čtyřicet finančníků a bankéřů, nezná mezí ... Strach z kriminality je v Rusku odpodstatněný: Podle údajů z roku 1994 se každý den stane na 1000 těžkých zločinů. Polovinu z nich se policii nepodaří objasnit. U vražd na objeďnávku se procento objasněnosti blíží nule. Snad každý den přicházejí nové zprávy o dalších pumových útocích, střelbách, či otravách. Největší země světa má příliš mnoho zdrojů, které už nikomu nepatří. Cynici hovoří o t.zv. divoké privatizaci (podobnost s ČR je čistě náhodná - pozn. red.) a tvrdí, že země ještě mnoho lidí, než se poslední kus státního majetku dostane do soukromých rukou.

Podle průzkumu veřejného mínění je každý druhý moskvan přesvědčen, že v Rusku nevládné prezident a jeho kabinet, ale Mafie! Marcela Látalová, Večerník Praha

A MY JIM TED PLNĚ

OTEVŘEME HRANICE!!!

A nakonec trochu humoru

Jste schopni pomáhat svým potomkům s učením? Mnozí se "za nás" ještě neucíly a snad už se od nich zase upouští. Nicméně už mnozí z nás jejich princip pochopili. V podstatě je to jednoduché: Čtyři jablka a pět hrušek = devět kusů ovoce. Ale co takhle devět komunistů a jeden potkan? Máte pravdu, je to deset škůdců. Napište si jedničku.

VĚRNÍ ZŮSTALI

TRADE MARK

ZÁŘÍ 1995/8

Politický měsíčník Sdružení bývalých politických vězňů ČR 1948-1989

SVOBODA PRŮJEVU, slova a tisky je zaručena současnou českou ústavou. Mezinárodním paktem o občanských a politických právech, jehož je signatářem (výňatka min. zahr. věcí 4. 120/1976 Sb.). Ústínu základních lidských práv a svobod - zákonem č. 2 z r. 1991. Cenzura je nepřijatelná. Rozumějí se tím jakékoliv zástavní státních orgánů proti svobodě slova a obrazu a jejich křiví hromadnými informočními prostředky. Každý má právo zastávat svůj názor bez překážky a právo na svobodu projevu ústně nebo listem, případně jinými prostředky podle vlastní volby.

Zbraně, kriminalita a volnost pohybu

Od listopadu 89 se mezi politickými činiteli a zainteresovanými občany vede tichý, ale o to zuřivější boj, zda je vhodné, aby občané měli zbraně, či ne. Zastánci odzbrojení tvrdí, že naši bezpečnost musí ochránit policie, hned po revoluci vypočítala poslankyně Hyková, že jenom myslivci by mohli postavit devět divizí a doporučovala, aby lovecké zbraně neměli myslivci doma, ale na obecním úřadě, jako to bylo v tehdejší NDR. Pan Dr. Motejl prohlásil, že pistole by měla mít jedině policie, zkrátka, že čím více zbraní bude mezi lidmi, tím bude vyšší kriminalita.

Naproti tomu liberalisté se opírají o historii a tvrdí, že od doby, co existuje organizovaná lidská společnost, platí právo nosit zbraň k nezadatelným právům svobodného občana (suěfil-li pán otrokovi zbraň, tak jej tím osvobodil). Koncem středověku a počátkem novověku s rozvojem palných zbraní vznikla dokonce pro měšťany povinnost vlastnit k obraně města dle majetnosti jednu, nebo více zbraní.

Abyste si udělali obrázek, jak nám čouhají pistole ze všech kapes, převezal jsem z jednoho odborného časopisu tabulku k počátku roku 1995, kterou vám předkládám:

I. Procento domácností, kde jsou střelné zbraně.

II. Roční počet vražd na 100 tisíc obyvatel.

III. Pořadí co do počtu vražd.

	I.	II.	III.
Holandsko	2,0	1,18	6
Anglie	4,7	0,67	11
Česká republika	7,1	1,84	4
Německo	9,2	1,48	5
Belgie	16,8	1,85	3
Rakousko	22,2	0,72	10
Francie	24,7	1,0	9
Finsko	25,5	2,86	2
Norsko	31,2	1,16	8
Švýcarsko	32,6	1,17	7
USA	48,9	7,50	1

Česká republika je tedy na třetím místě, co do nejnižšího počtu držených zbraní a přitom co do počtu vražd jsme na čtvrtém místě. Vezmeme-li v úvaahu, že jen asi 15% vražd je spácháno střelnou zbraní, vyplývá

z toho jasně, že zbraně (legálně držené) a vraždy nemají přímou souvislost.

Z toho, co jsem dosud napsal, jasně vyplývá, že příčiny vysoké kriminality, tedy nejen vražd, ale i krádeží aut, loupežných přepadení, pašování drog a dalších je nutno hledat úplně jinde. Náš stát, dle trestuhodné benevolence našich orgánů, se stal křižovatkou a přestupní stanicí mezinárodního zločinu. Jenom se podívejme, kolik se u nás pohybuje pochybných cizinců, kteří pašují drogy, kradou auta, okrádají občany, provozují prostituci. Ti však představují jen nepatrně nebezpečí. Mnohem nebezpečnější jsou mezinárodní zločinci, jezdící v Mercedesech a mající v kufřících miliony dolarů. Ti, kteří obchodují s prostitutkami, třaskavinami, kteří najímají vrahy na nepohodlné konkurenty.

A co jsme proti tomu udělali? Vymysleli jsme opatření, že každý, kdo k nám přijede, musí mít 7000,- Kč. Nechápu, že naši činitelé, při vysokých platech, které berou, si neuvědomili, že sedm tisíc je směšná částka, která postihne jen ubohého Bosňáčka, který s bídou zachránil jen holý život a nyní k nám prchá před válkou. Toho sem nepustíme, mafijána klidně!

Teď jsme tomu nasadili korunu: Se zeměmi bývalého SSSR budeme mít bezvůlový styk! No, potěš nás Pán Bůh! Místo, abychom neprodyšně uzavřeli hranice proti postkomunistickým zemím a některým zemím třetího světa a měli bezvůlový styk pouze s kulturními zeměmi s nízkou zločinností (viz výše uvedenou tabulku!), postavíme na hranicích slavo-brány s transparenty: "Zločinci celého světa, vítáme Vás! Jsme země neomezených možností! Máme tisíce dosud neukradených aut, nemáme dosud řádně organizovanou prostituci, máme podniky, které můžete koupit, nezaplatit a prodat! Tužíme stát se střediskem organizovaného zločinu!" Trochu smutná perspektiva, ale to nic! Naším vládním činitelům, těm se v neprůstředných autech s počtenou ochrankou nic nestane - a my obyčejní občané? Dosud jsme nosili zbraně pouze v noci, případně jsme si je brali na chatu a na cestu. Tak si oblékneme neprůstředné vesty a zbraň neodložíme ani v posteli. Vždyť my si poradíme! KLÍČKA

Vláda a Magistrát hl. města Prahy soutěží

Ptáte se v čem? No přece v tom, kdo vymyslí větší nesmysl. (Redaktor bulvárního plátku by řekl - pitomost).

Magistrát vydal, nebo chce vydat vyhlášku, dle které se psi budou, mimo byt nebo zahradu svého pána, pohybovat pouze na vodítku a s košíkem, což podle zákona o lesích a o myslivosti platí již řadu let ve volné přírodě. Hurá, ať žijí moudří městští otcové!

Podívejme se, kdo chová psy. Kromě psů loveckých, služebních a obranných, kteří se dostí vybíhají při práci a na cvičišti, mají psy buď osamělí lidé jako jediného přítele, nebo je jako výchovný prostředek pořídili rodiče dětem v bláhové naději, že dítě bude o psa pečovat od čenichu až po špičku ocasu a naučí se tak zodpovědnosti a citu. Teď ovšem ten pes bude odsouzen k pospávání na gauči, dvakrát za den se rychleji, nebo pomaleji, podle temperamentu svého pána, projde 15 minut po ulici a dost. Chudáci! Místo veselých, živých psů, budeme mít doma přetlouštělé, liné obludy. Divím se, že proti tomu neprotestují "ekologické iniciativy", které protestují proti všemu. Teď by mohly protestovat účelně.

Občané jsou vyzýváni, aby udávali své sousedy, kteří neplatí dávku ze psa. Výborně! Budeme vychovávat další lidské zrůdy, kterým ani nenapadne zvednout telefon, když zloděj u souseda štípe sekerou dveře, protože co jim je do toho (skutečně se stalo!), kteří ale s požitkem poběží udat staříčkou babičku, že má pejška!

Dávka ze psů vynáší, nebo při důsledné kontrole Městskou policií by mohla vynášet několik milionů. Nezasloužili by si ti pejsci, aby se pro ně vyhradila část velkých parků, vnitroměstských lesíků, proluk, případně po dohodě s majiteli, vnitrobloky. Ovšem chtělo by to trochu přemýšlet. A to chci na městských otcích zřejmě moc.

Vláda, aby nezůstala za magistrátem pozadu, vymyslela jinou (promiňte, ale to se opravdu nedá jinak nazvat) pitomost a sice sběr klestí a lesních plodů pro vlastní potřebu, nebo na prodej. Už se vidím, jak si žádám o živnostenský list, v lese sbírám klesti a pak vyplňuji daňové přiznání. A vedu účetní knihy. Jsem pro, ale jedině v tom případě, že zákon bude mít dodatek, že poslanci, stejně tak, jako členové vlády, budou mít povinnost tento klest ode mne kupovat. Nikdo jiný ho ode mne nekoupí. Ve městě se dřevem skoro netopí a chatař - ten má motorovou pilu a porazí si v lese smrk, buk nebo dub.

Se sběrem lesních plodů je to totéž. Nevím, kdo mi dokáže, že bramborový (u nás se říká "oblouční") košík hub si nenesu na sušení, ale na prodej. A kdo mi to vůbec bude smět dokázat!

Vláda totiž v připravované novele zákona o lesích navrhuje další pitomost - zrušení Lesních stráží, jako neefektivních. Nevím opravdu proč? Vždyť to nic nestálo! Lesní personál to má v pracovní náplni a těch několik šílených dobrovolníků (on totiž výkon funkce

Lesní stráž je někdy doslova "o hubu") to dělá zadarmo, jen z lásky k lesu. Lesní stráž má, dosud právo v lese legitimovat, pokutovat, zadržet a předvést na policii. Při výkonu služby nosí zbraň. Po jejím zrušení nebude mít ovšem hajný žádnou pravomoc a mohu ho klidně poslat "někam". To by tak ještě scházelo, aby mne každý hejhula kontroloval, zda mám houby pro sebe, nebo na prodej!

Dříve, a v menších městech snad ještě dodnes, musí každý, kdo prodává houby, složit odbornou zkoušku, zaplatit poplatek 5,- Kč/den a na nějakém ubruse na chodníku (v mém rodném městě na to dávala obec stůl) rozložit houby a prodávat. Daň se z toho neplatila, administrativní aparát by stál 100x více, než co by to vyneslo. Bylo by to jednoduché, městu by to pár korun vyneslo a nehrozilo by nebezpečí, že toho soukromí majitelé lesů využijí a budou za sběr lesních plodů požadovat nehorázné poplatky, stejně jako to dnes požadují za pronájem honitby.

Ono by totiž bylo vůbec dobře, kdyby si vláda někdy udělala výjezd do lesů, hlavně těchto soukromých, maloplošných. Když nikdo jiný, tedy alespoň pan ministr Lux by hořce zaplakal, až by viděl, co se s lesy děje. Netvrdím, že se všemi, znám majitele lesa, který, když potřebuje bídlo, tak si ho jde koupit. Znáám ovšem i jiné, který když dostal zpět les, tak si, první co udělal, běžel koupit motorovou pilu. KRÁSA

Bez komentáře

Před šedesáti lety JUDr. Zajatek podvodem získal sedm milionů Kč a utekl z hranice. Sedm milionů nebyla sice částka nepatrná, ale nic tak světoborného to zase nebylo - ekonomiku to neohrozilo, burzy na to vůbec nereagovaly. Přesto tento případ po čtvrt roku plnil stránky všech evropských, nejen bulvárních, ale i seriózních novin. Dnes někdo podvodem získá stovky milionů a televize tomu věnuje jednu minutu a tisk 10 řádek...

Pan prezident provedl další ze svých pověstných kopanců: Zastavil trestní stíhání Marty Chadimové.

Dle pořadu televize Nova "Sedm dní" máme/nebylo řečeno zda v Evropě, nebo ve světě/jež devět států, kde je zdravotní péče v rukou státu. V další řadě je polostátní.

Má drzost a sprostota vůbec hranice?

Krasy, vylézající ze svých smrdutých děr se snaží zabránit rehabilitaci bratří Mašínů, tvrzení, že to byli sprostí vrazi. Nehodlám s těmito duševními chudáky polemizovat, protože však více než polovina národa je mladší padesáti let a jejich názor je pokřiven lživou argumentací komunistických učitelů, nebude škodit, když trochu osvětlím události minulých let.

Dnes již nikdo nepochybuje o tom, že t.zv. "Vítězný únor" byl ve skutečnosti komunistickým ozbrojeným pučem, ze kterého se vyvinula skutečná občanská válka. Na jedné straně dokonale vyzbrojení komunističtí povstalci, na druhé straně lidé, hájící svobodu, právo a demokracii (mezi tím pak indiferentní, silně početná skupina, čekající, jak to dopadne a snažící se zatím vyzískat co nejvíce pro sebe).

Občanská válka, stejně jako válka mezi státy, má svoje pravidla. Není dovoleno zabíjet neozbrojené obyvatelstvo, není dovoleno páchat zločiny proti lidskosti. Tato pravidla

každá ze stran deklaruje a zároveň tvrdí, že protistrana je porušuje. V každé válce je však dovoleno zabít ozbrojeného protivníka a to dokonce i zezadu.

Bratři Mašínové v boji zabili pět ozbrojených, uniformovaných nepřátel, v jednom případě ozbrojeného civilistu. Civilista se zbraní je totéž, jako voják. Nikoho neozbrojeného Mašínové nezabili! Naproti tomu komunističtí povstalci měli značnou početní, zbrojní a finanční převahu. Kromě toho se dopouštěli, bohužel dosud nepostrestaných zločinů proti lidskosti. Můžeme se pak bratrům Mašínovým divit, že byli nemilosrdní?!

V souvislosti s tímto případem padla zmínka o zbytkovém trestu popraveného Švédy. Zbytkové tresty byly výmyslem komunistických soudců, kteří prováděli rehabilitace a kteří ještě dlouho po revoluci zasviňovali naši justici. Podobnou zhovadilosti byl častý výrok: Rehabilituje se trest, nikoliv vina. Fuj. STRÁNSKÝ

Milý bratře Stránský, přátelsky zdravím. Dnes jsem dostala ze Spojených Států Amerických dopis od bratra Radka Mašína a jelikož nevím, zda Vám bylo posláno jejich Stanovisko, tak Ti jej pošlám. Jsem přesvědčena, že je naší povinností, aby spravedlnost zvítězila a nejen slovy, ale i činy jí dopomoci. Náš boj s komunismem neskonzil, my exulanti, kteří pracovali za svobodné Československo, jsme k cíli nedošli, Masarykova republika byla rozbita. Případ bratří Mašínů je až k neuvěření. Podle dnešních "vůdců" se měli asi při útěku na svobodu nechat zastřelit, aby dostali medaili hrdinů. Ti, kteří po nás na hranicích stříleli jako po zajících, zabili 1200 (a to jich bylo o mnoho více) k spravedlivému soudu se nedostanou, protože jednali podle komunistických zákonů. Ano, my, českoslovenští demokraté, jsme byli, jsme a vždy budeme nepřáteli komunismu a jejich kolaborantů.

Bratři Mašínů jsou hodni jména svého otce generála Mašína, popraveného nacisty a maminky, která zemřela v komunistickém žaláři. Tož, bratře Stránský, mlčet nesmíme a také nebudeme!!

Děkuji Ti za všechnu Tvoji práci

ve Sdružení bývalých politických vězňů, přeji další úspěchy.

S pozdravem Jana Masaryka "Pravda vítězí, ale dá to fušku!" a našim sokolským "Přes překážky k cíli!"

L. Drobílková, bývalá tajemnice
Národní rady ze svobodného
Československa

Hlasy, které se neozvaly

Hodně již bylo řečeno a napsáno od okamžiku, kdy Bendův Úřad pro dokumentaci a vyšetřování zločinů komunismu (ÚDV) zrušil trestní stíhání bratří Mašínů. Jeden hlas, který jsem doufal uslyšet, však dosud nezazněl. Představoval jsem si jej jako jednoduché, avšak rozhodné prohlášení: "Ti s námi nemají přece nic společného."

Po skandálu, který nedávné rozhodnutí ÚDV vyvolalo a při nedostatku všeobecného povědomí o jiném odboji hrozí, že se bratři Mašínové stanou definitivním symbolem veškerého českého odboje proti komunismu. I kdybychom jim přiznali čisté úmysly, způsob, jakým je uvedli v život, má až příliš blízko k současnému politickému terorismu, tak jak jej vidíme na celém světě. Pochybují, že by ti, kteří se dnes u nás hlásí k protiko-

munistickému odboji, tolik toužili po tom být srovnáváni s Irskou republikánskou armádou, či islámským fundamentalistickým Hamasem. Rozhodnutí ÚDV jim však v současnosti mnoho jiných možností nenabízí.

Konečnicou se mohl ozvat ještě jeden hlas - bratři Mašínů samých. Jsou-li si natolik jisti svou pravdou, a vše tomu nasvědčuje, měli tvrdě vyžadovat, aby byli postaveni před soud. Po bezmála padesáti letech konečně bez obav, že by celý proces byl řízen z nějakého ústředního výboru. Navíc s nejlepšími obhájci - peníze na ně by se určitě našly.

Měli šanci na veliké slavnostní očištění a triumfální návrat hrdinů odboje. Místo toho zůstává jejich případ v podstatě otevřen a jejich status připomíná klasicou interpretaci komunistického titulu RSDr. - Rozhodnutím strany doktor. V jejich případě tedy rozhodnutím úřadu hrdina. Takto si to představovali? Anebo snad svému hrdinství v hloubi duše sami nevěří. Jejich složitě rozhodování jim zřejmě ještě ulehčí vrchní státní zástupce Grygárek, který pryč hodlá rozhodnutí ÚDV zrušit. Stane-li se tak, nic jim už nemůže zabránit hrdě vystoupit a hájit svoji čest.

V tom případě se možná dočkáme ještě jednoho hlasu - výdechu úlevy úřadu, který šlápl vedle a vytvořil skandál z věci, jež v podstatě ani nenáležela do jeho pravomoci. To však bude už jiný příběh. Daniel Kumermann, Práce 10.8.1995

Pane (nebo snad soudruhu) Kumermann. Trochu by Vás mohlo omluvit, že jak soudím podle Vaší fotografie, jste dosti mlád a tudíž jste v padesátých letech nežil, maximálně jste byl v peřince. Ovšem plně Vás to omlouvat nemůže, protože když nic nevíte, tak o tom nepišťte!

V roce 1948 se komunističtí povstalci pučem zmocnili vlády. Proti nim se postavila skupina lidí, věrných zákonně, demokraticky zvolené vládě a nastala prakticky občanská válka. Bratři Mašínové v této válce se zbrani v ruce bojovali proti ozbrojeným povstalcům. Vezmeme-li v úvahu početní, zbrojní a finanční přesilu komunistických povstalců, proti kterým malý počet špatně vyzbrojených lidí hájil demokracii, právo a spravedlnost, zaslouží Tito lidé vysoká státní vyznamenání.

Důležité - nepřehlédněte !!!

Poskytnutí slev při účtování cen TELECOM!

Pro členy, ale i nečleny, kteří splňují kritéria předepsaná a dohodnutá s SPT Telecom a.s. pro získání těchto výhod a jsou plně REHABILITOVANI a vykonali vazbu nebo trest alespoň 12 měsíců budou se hlásit ihned u bratra Miloše Nechvátala, a to denně od 4. září 1995 do 25. září 1995 vždy od 9 do 12 hodin. Zde budou sepsány potřebné listiny.

Miloš Nechvátal
SPV Praha - Karlín

NEZAPOMENE ME !

V měsíci září, v letech 1948 - 1962 byli zločinnou komunistickou justicí zavražděni tito naši spolubojovníci za svobodu:

ČUBA Josef, nar. 29.10.1893, dělník, zavražděn 4.9.1951

FLALA Oldřich, nar. 26.12.1926, student, zavražděn 1.9.1951

GOLDŠMÍD Josef, nar. 25.7.1913, knihař, zavražděn 23.9.1950

HÁJEK Karel, nar. 29.6.1924, dělník, zavražděn 9.9.1952

KALITKA Štěpán, nar. 25.2.1927, zavražděn 22.9.1950

NOVÁK Jan, nar. 6.7.1920, dělník, zavražděn 1.9.1951

PAVELKA Josef, nar. 8.9.1923, úředník, zavražděn den po svých 32 narozeninách 9.9.1952

RAJNOCH Ladislav, nar. 8.3.1925, stržm. SNB, zavražděn 4.9.1951

ŠNAJDR Václav, nar. 3.8.1911, přísl. SNB, zavražděn 13.9.1952

VETEŠKA Jaroslav, nar. 14.5.1926, automechanik, zavražděn 6.9.1950

Krev nevinných obětí padlých na hlavy jejich vrahů. Tito nebyli spravedlností světskou dosud potrestáni, věříme, že neujdou spravedlnosti Boží.

Dne 1. srpna jsme vyprovodili na poslední cestě k Pánu

bratra JUDr. Vladimíra JANÍKA

vlastence a statečného člověka, který zasvětil svůj život ideálům dobra a svobody.

Při smutečním obřadu v chrámu sv. Ignáce projevila úctu zesnulému i delegace SPV.

Otevřený dopis ministru zdravotnictví

Vážený pane ministře!

V předminulém čísle našeho časopisu jsem v úvodníku "Kde nás bota tlačí" nadhodil několik zdravotně-ekonomických problémů, které se nás, bývalých politických vězňů, bolestně dotýkají. Přesto, že jsme toto číslo poslali na adresu Vašeho ministerstva, Váš tiskový referent zřejmě nepokládal článek za tak závažný, aby Vás s ním seznámil. Proto jsem si dovilil obrátit se na Vás znovu, tentokrát formou otevřeného dopisu a byl bych moc rád, kdybychom naše čtenáře mohli seznámit s Vaším stanoviskem.

My, bývalí političtí vězni, označovaní dnes za "účastníky třetího odboje", jsme všichni více nebo méně (dle toho, kdy nás pomocí různých přísluhovačů, kteří užívali nejprve výhod socialismu a nyní výhod ekonomické transformace, SiB odhalila) bojovali proti zločinné komunistické diktatuře. 240 našich kamarádů, mezi nimi i jedna žena, bylo zločinnou justicí zavražděno, desítky byli umučeni při výsleších, byli postříleni při přechodu hranic, nebo při útěku, desítky nevydrželi otrockou práci.

My, kteří jsme přežili, máme všichni podlomené zdraví. Ať již to jsou zuby zvyřázené při výsleších nebo vypadané následkem paradentozy, kterou vlivem nevhodné stravy a ozáření trpíme všichni. Ať již to jsou trvalé následky úrazů, způsobených při výsleších, nebo při práci za nedostatečných bezpečnostních opatření. Ať již to jsou zaprášené plíce nebo následky dlouholetého ozáření, či těžké psychické poruchy. My všichni potřebujeme zvýšenou lékařskou péči, drahé léky, pravidelnou lázeňskou péči. Toto vše, co potřebujeme, musíme ale z větší části platit!

A teď mi, prosím Vás, poradíte z čeho? Máme sice "slušné" důchody (které ovšem nesnesou srovnání s důchody bývalých komunistických bossů), dostali jsme za léta otrocké práce doplacenou mzdu (říká se tomu odškodnění a většina lidí nám to závidí), za ukradený majetek jsme dostali akcie Restitučního investičního fondu. (Alespoň ti z nás, kteří měli dost energie, aby si je na Ministerstvu financí vymohli). Hodnota odškodnění však vlivem inflace měsíc od měsíce klesá (přitom na nějakou valorizaci si pan ministr financí ani nevzpomene,

natož aby o ní uvažoval), hodnota akcií RIFu klesla na polovinu. Dáváme Vám proto následující návrh:

Pane ministře! Zbylo nás již jen několik tisíc a den ode dne ubýváme. Domníváme se proto, že by neměl být problém, aby veškerá lékařská péče, včetně stomatologické, byla pronás bezplatná, měli bychom mít zdarma veškeré potřebné léky, zdarma pobyt v nemocnici. Ti, kteří to z psychických důvodů potřebují, měli by v nemocnici dostat bez příplatku jednoduškové pokoje (na to, abychom si je mohli platit, bychom museli být mafiánskými bossy). V lázních bychom měli mít zdarma léčení i pobyt.

Zbývá teď poslední otázka, kde na to vzít? Budete-li to chtít na zdravotních pojišťovnách, začnou křičet, že nemají peníze ani na to, aby vás platili lékařům, natož aby pečovaly o pár přestárých mucků, kteří dříve nebo později stejně zemřou, s péčí, nebo bez ní. Budete-li chtít dotaci od státu, už slyším,

jak křičí pan ministr financí, který se se mnou již pět let soudí o auto a majetek, mi byly soudním rozhodnutím zabaveny. A jedná se přitom o pár korun a pár pochybných akcií!

Byla by zde jedna možnost - nevím kolik stojí společnost léčení lidí, kteří si svůj zdravotní stav vědomě zavinili: Alkoholici, syfilitici, lidé postižení AIDS, narkomani, lidé, kteří si způsobili úraz pod vlivem alkoholu, a též kuřáci.

Teď už je slyším, jak řvou! Vždyt tímto návrhem se dotýkám jejich základních občanských práv a svobod. Ale možná že mají pravdu, vždyt my jsme si vlastně svůj zdravotní stav zavinili také sami. Kdybychom "drželi hubu", mohli jsme celá ta léta za vysoké mzdy málo a špatně pracovat a dnes jsme mohli mít chaty, jachty a Bavoráky. A hlavně mohli jsme být zdraví, mohli jsme i při našem věku "podnikat", mohli jsme být milionáři a nemuseli jsme Vás obtěžovat. Tak co chceme?

CO VY NA TO, PANE MINISTRE?!
KLIČKA

Začal nový školní rok

Začátek nového školního roku nebývá vítán zdaleka tak radostně, jako nástup nového roku kalendářního. Žádné střílení, žádné rachejtle. Dokonce lze říci, že bývá doprovázen různými projevy nelibosti. Není divu. Pro žáky a studenty představuje konec sladkých prázdninových dnů - už jen to časné vstávání právě v době, kdy se tolik chce ještě si trochu pospat. Pro rodiče, případně prarodiče, podle toho, jak jsou v rodině rozvrženy jednotlivé úkoly, nastává povinnost celá řada. Včas dostat své ratolístky z pelíšků, donutit je, aby se umyly, připravit jim snídaně a svačiny. A co je asi nejstrašnější, pomáhat jim s úkoly. To není žádná legrace, nýbrž obrovská zodpovědnost. Taková pomoc s úkolem "třetáka" už vyžaduje svědomitou přípravu (pra)rodiče. Jinak se mu může snadno stát, že druhý den bude nucen vyslechnout káravě pronesenou větu: "Z toho věřejšího úkolu jsi dostal trojku." Nestačíme se divit, co všechno už se i v těch nejnižších třídách učí. Snad opravdu je to nutné. Nároky na vzdělání rostou. Žijeme ve století obrovského technického rozvoje, automatizace, robotizace, počítačů,

displejů ... A tak ať se ta naše omladina svědomitě připravuje na svá budoucí povolání. Útěchou jí může být (nám také), že při výběru na střední a vysoké školy už není rozhodující členství v SSM kandidáta a v KSČ rodičů, o přihlášení k třídnímu původu nemluví. Velice trpké je pomýšlení na skutečnost, že nesmírné množství mladých talentů bylo zmařeno jen proto, že jejich vlastníci kádrově neobstáli. A kolik svědomitých učitelů a profesorů muselo opustit školy, aby se přeškolili na dělnické profese ze stejných důvodů. Známe případ, kdy mladý, schopný učitel, byl vyhozen ze školy proto, že chodil do kostela! Nelze jistě tvrdit, že co pedagog, to skální komunist. Ale docela jistě jich tam je ještě dost. Tak nezbývá než doufat, že se nebudou plést, až budou učit třeba o T.G.Masarykovi. Že ho nebudou charakterizovat jako představitele buržoazie, k jehož nejmilejším zábavám patřilo nechávat střílet do dělníků. A že nebudou prisuzovat kdejaký vynález či vědecký objev nějakému Ivanovi. Zkrátka doufejme, že naše školy jsou na nejlepší cestě a že budou naši mládež připravovat tak, jak se od nich právem očekává. A pomáhejme jim přitom. Jiří POKORNÝ